

Hajek Ferenc

(Budapest, 1939. április 3. –)

Fiatalkorában, egészen 1956-ig versenyszerűen úszott, majd vízilabdázott. 1956-ban került volna sor első vízilabda mérkőzésére, de közbeszólt a forradalom.

1957-ben édesapja barátja Tömösi Károly révén, aki a Betonútépítő Vállalatnál dolgozott Balatonföldváron, kezdett vitorlázni a Mélyépítőknél. Kalózzal, 15-ös jolléval, majd Repülő Hollandival versenyzett, ahol edzőként is dolgozott. Kiderült, hogy szeret és tud is a fiatalokkal bánni. 1974-ben másodállásban edzői állást vállalt Balatonalmádiban az Építőknél. Itteni neveltjei közé tartozott a tízszeres magyar bajnok Fundák György – Zalai Gábor páros. A '70-es években a Magyar Vitorlás Szövetség Edző Bizottságának tagja volt. Nagyon könnyen szót ért a sportolókkal, sportvezetői egyéniségét különleges empátia jellemzi.

1977-ben kötelezte el magát végleg a vitorlás sport mellett. A Velencei-tavi Vízi Sportiskolában (VVSI) vezetőedzői főállást vállalt. Agárdon nagyon sok vitorlázó nevelkedett a keze alatt, többek között a Nyári testvérek, Litkey testvérek, Haranghy Csaba, akik olimpikekké váltak.

1991-ben sikeresen megpályázta a VVSI igazgatói posztját és nyugdíjba vonulásáig, 2001-ig az igazgatója maradt. Szakmai tapasztalatával, tudásával és energiájával segítette az utánpótlás nevelést. A rendszerváltást követően az egyre nehezedő pénzügyi körülmények között is küzdött a megyei fenntartásban lévő VVSI továbbműködtetéséért.

Nyugdíjba vonulása után sem szakadt el a vitorlázástól. Segédkezett a versenyek rendezésében, a mai napig ő vezeti a Vadlibát, rendszeresen oktat és vizsgáztat, sőt, a vizsgaanyag kialakításában is aktívan részt vesz.